

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0020 van 18 januari 2012
in de zaak 1011/0297/SA/3/0503

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente LIERDE**

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Stefan WALGRAEVE
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door middel van verzending met taxipost op 5 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 23 september 2010.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van de verzoekende partij ingewilligd. De verwerende partij heeft aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een bejaardentehuis en de afbraak van een bestaande schuur en het rooien van enkele fruitbomen.

Het betreft percelen gelegen te ■ en met kadastrale omschrijving ■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Met een arrest van 26 oktober 2011 (nr. S/2011/0139) heeft de Raad de vordering tot schorsing van de verzoekende partij afgewezen als onontvankelijk.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 januari 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Erika RENTMEESTERS die loco advocaat Wim DE CUYPER en advocaat Stefan WALGRAEVE verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 17 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FETEN

Op 23 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een rusthuis voor bejaarden + afbraak van bestaande schuur en rooien van enkele fruitbomen”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in zone voor gemeenschapsvoorzieningen.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 maart 2010 tot en met 6 april 2010, worden negen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend erfgoed brengt op 25 maart 2010 een ongunstig advies uit.

De MINA-raad brengt op 20 april 2010 een ongunstig advies uit.

De GECORO van de gemeente Lierde brengt op 26 april 2010 een ongunstig advies uit.

Op 27 mei 2010 brengt de verzoekende partij een ongunstig preadvies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar sluit zich op 17 juni 2010 volledig aan bij de stedenbouwkundige en ruimtelijke motivering zoals opgenomen in het ongunstige preadvies van 27 mei 2010 van de verzoekende partij.

De verzoekende partij heeft op de uiterste datum waarop zij een beslissing diende te nemen, meer bepaald 10 juni 2010, geen beslissing genomen zodat de aanvraag wordt geacht te zijn afgewezen.

Tegen deze stilzwijgende weigeringsbeslissing tekent de tussenkomende partij op 22 juli 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 15 september 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de partijen te hebben gehoord op 14 september 2010, beslist de verwerende partij op 23 september 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens ingediend plan.

Dit is de bestreden beslissing.

■■■■■ heeft met een ter post aangetekende zending van 8 november 2010 een vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing ingesteld. Vermeld dossier is bij de Raad bekend onder het rolnummer 1011/0216/A/3/0185.

■■■■■ heeft met een ter post aangetekende zending van 5 november 2010 een vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing ingesteld. Vermeld dossier is bij de Raad bekend onder het rolnummer 1011/0221/A/3/0190.

Het VLAAMSE GEWEST heeft tegen de bestreden beslissing een vordering tot vernietiging ingesteld met een ter post aangetekende zending van 4 november 2010. Vermeld dossier is bij de Raad bekend onder het rolnummer 1011/0224/A/3/0193.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt

verklaard indien vastgesteld moet worden dat het inleidend verzoekschrift in strijd met artikel 4.8.14 VCRO werd ingediend bij de Raad.

2.

De Raad stelt vast dat het inleidend verzoekschrift en het bijgevoegde stukkenbundel in drie verschillende pakketten bij de Raad werden ingediend en dit door middel van een verzending met taxipost. Het eerste en tweede pakket werden als zodanig ontvangen door de Raad. Het derde pakket bleek evenwel verkeerd geadresseerd en werd door de postdiensten terugbezorgd aan de verzoekende partij.

Na ontvangst van het verkeerd geadresseerde en teruggestuurde pakket heeft de verzoekende partij vermeld pakket, inclusief de oorspronkelijke envelop, met een ter post aangetekende en dus beveiligde zending van 22 november 2010 opnieuw aan de Raad bezorgd. In de begeleidende brief stelt de verzoekende partij:

“ ...

In bijlage laten wij opnieuw het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging geworden ingevolge telefonisch contact van heden met uw diensten.

Zoals u kunt merken werd het dossier u tijdig toegestuurd op datum van 5 november 2010. Het desbetreffende bundel (1 exemplaar) werd ons echter teruggestuurd, de andere bundels zijn wel bij u aangekomen binnen de beroepstermijn.

...”

Met een nieuwe, ter post aangetekende zending van 26 november 2010, bezorgt de verzoekende partij, naar eigen zeggen ‘*in aanvulling van onze aangetekende brief dd. 22/11/2010*’, opnieuw een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging aan de Raad. Bij dit verzoekschrift worden geen (aanvullende) stukken gevoegd. De verzoekende partij herhaalt dat het ‘*dossier*’ op 5 november 2010 tijdig aan de Raad werd bezorgd.

3.

Met een aangetekende zending van 10 januari 2011 heeft de griffie van de Raad de verzoekende partij uitgenodigd om haar verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §2, eerste en tweede lid VCRO te regulariseren. De verzoekende partij werd in het licht van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO verzocht duidelijkheid te verschaffen met betrekking tot haar hoedanigheid en meer specifiek om de Raad een afschrift te bezorgen van de beslissing om in rechte op te treden. De verzoekende partij heeft vermeld verzoek tot regularisatie beantwoord met een ter post aangetekende zending van 18 januari 2011.

4.

Gegeven voorgaande vaststellingen is de Raad van oordeel dat, naast de vordering tot schorsing, ook de voorliggende vordering tot vernietiging, zoals ingesteld door middel van een verzending met taxipost, onontvankelijk is. Artikel 4.8.14 VCRO bepaalt immers dat alle processtukken op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending aan de Raad dienen toegezonden te worden. Noch artikel 1.1.2, 3° VCRO, noch artikel 1, eerste lid, 1° en 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2009 betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordening (B.S. 26 augustus 2009) beschouwen een zending met taxipost als een beveiligde zending.

Eventuele gebreken met betrekking tot de wijze waarop het beroep aan de Raad werd betekend, kunnen niet geregulariseerd worden. Artikel 4.8.17, §2, eerste en tweede lid VCRO voorziet immers enkel in de mogelijkheid tot regularisatie van de in artikel 4.8.16, §3 VCRO bedoelde vormen. De omstandigheid dat het initiële verzoekschrift, dit wil zeggen de driedelige zending, op

5 november 2010 en volgens de verzoekende partij dus tijdig werd verstuurd, wat de Raad bij gebrek aan betekening middels beveiligde zending echter niet met zekerheid kan vaststellen, verhindert de onontvankelijkheid van de vordering tot vernietiging niet.

De beveiligde zendingen van 22 november 2010 (het opnieuw indienen van het ontbrekende derde pakket) en van 26 november 2010 (het opnieuw indienen van het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging) zijn ter zake evenmin dienend. Vastgesteld moet worden dat de bestreden beslissing met een op 5 oktober 2010 ter post aangetekende zending aan de verzoekende partij werd betekend. Conform artikel 4.8.16, § 2, 1° a VCRO, zoals dit destijds gold, worden beroepen wat betreft vergunningsbeslissingen bij de Raad ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen die ingaat de dag na deze van de betekening waardoor de beroepstermijn begon te lopen op 7 oktober 2010. De laatste nuttige dag om bij de Raad beroep in te stellen verstreek dan ook op 5 november 2010.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER